

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

rejeſti ſunt : & gentiles non ſimpliciter electi ſunt, ut non poſſent reprobari : ſed totum rei momentum verſatur in fide, quam oculi Dei vel maximè reſpiciunt, Jer. 5. v. 3. Eſt enim Regula univerſalis: Qui crediderit & baptizatus fuerit, ſalvus erit, qui verò non crediderit, condemna- bitur, Marc. 16. v. 16.

Nos miſeros Japhitas & gentiles Deo gratias agere decet, quod nobis gratiam hanc exhibuerit, & probè caveamus, ne more Ethnico peccatis indulgeamus, ſed prout vocationem noſtram decet, ambulemus. Si quis enim in Chriſto, nova crea- tura eſt, 2. Cor. 5. v. 17.

De Secundo.

Sequitur *Medela*, quæ fuit

I. *Ex prompto auxilio*. Leproſus ait : Domine, ſi vis, potes me mundare : & extendens Jeſus manum, tetigit eum, dicens: volo, mundare. Centurio ſimiliter miſeriam ſuam ipſi exponit, inquit: Domine, puer meus jacet in domo paralyticus, & malè torquetur. Cui Dominus non minus promptum ſe exhibet, ajens: Ego veniam, & curabo eum. Et ubi Centurio replicat, non ſe dignum eſſe, ut intret ſub tectum ſuum, ſed ſi dicat modò verbum unum, ſanatum iri puerum ſuum: Chriſtus fidem ejus admirans dicit: Vade, & ſicut credidiſti, fiat tibi, & ſanatus eſt puer in illà hora.

Hic concurrit

I. *Prova Voluntatis*. Volo, inquit, ad leproſum, & ad Centurionem, Ego veniam. Hoc magnum ſolatiū eſt. Nam adhuc hodie Servator multò promptior eſt ad dandū, quàm nos ad accipiendum. Vide *El. 65, 24.*

Rehabeam olim ſubditis ſuis ſupplican- tibus nimis durum reſponſum dedit, 1. Reg. 12. v. 10. 11.

Sed ita Chriſtus in nos affectus non eſt. Verùm orantibus nobis reſpondet: Volo. Propè enim eſt Dominus omnibus invo- cantibus ſe, *Pſal. 145. v. 18.* id ſolatiū noſtrum ſit in omnibus calamitatibus, *Pſal. 13. v. ult.*

2. *Divina facultas*. Quamprimùm enim Servator manum ſuam extendit, & tangit leproſum, conſeſtim mandata eſt lepra e- jus. Hoc ſupernaturale miraculum fuit. Nullus enim Medicorum tantà arte pol- luit, ut morbum hunc curare potuerit. Id ſolius Dei eſt, qui occidere & vivificare poteſt, 2. Reg. 5. v. 7. Conſidamus igitur Servatori noſtro, nec deſperemus, ſi hu- manum auxilium deficiat, mutatio enim eſt dexteræ ejus, *Pſal. 77. v. 11. Pſal. 10. v. 17. Pſal. 91. v. ult.*

II. *Ex fideli conſilio*, quod Chriſtus le- proſo dat, ait enim: Vade, oſtende te Sacer- doti, & offer munus tuum, quod præcepit Moſes, in teſtimonium illis.

In V. T. Sacerdotibus injunctum erat, ut lepram cognoſcerent, *Levit. 13. v. 2. ſeq.* Quando igitur leproſi mundi renuncia- bantur, Sacrificium illi offerre tenebantur, unde Sacerdotes partem capiebant, quam Deus pro ſalario ipſis deputaverat, *Levit. 14. v. 10. ſeqq.*

Eò reſpectat Chriſtus, quando hunc leproſum ad Sacerdotem mittit. Imprimis miraculo hoc ipſis oſtendere vult, quod nunc tempus imminet, quo Magi- ſter ſalvationum, ut Meſſias appellatur, ad- venerit, *Eſa. 64. v. 1.* ne aliquando excuſati- onē haberent, de ignorantia ſuâ, *Joh. 15. 22.*
Ex

Ex hoc apparet, quod non modo in Christo habeamus ejusmodi Medicum, qui omnes nostras infirmitates sanare potest, Psal. 103. v. 3. sed præscribit quoque nobis in verbo suo varias vitæ Regulas, de tuendâ valetudine, imprimis vult, ut Sacerdotinos ostendamus, h. e. ad ædem Dei pergamus, reddentes, quæcunque vovimus, salutem Domini, Jer. 2. v. 10.

Hoc consilium salutare est: quod si fecerimus, nunquam pœnitebit nos, sacrificans enim laudem, honorificabit me, Psal. 50. v. ult.

III. *Ex Centurionis encomio*, quo eum Christus ornat, dicens: Amen dico vobis: non inveni tantam fidem in Israel. Id ad laudem ejus prædicatur, in toto Christiano orbe, usque ad diem novissimum. Tale nomen melius est, quàm divitiarum multarum, Prov. 22. v. 1. Sir. 41. v. 15. 16.

Simili laude à Spiritu sancto commendantur Noë, Gen. 6. v. 9. Jobus, c. 1. v. 1. Tobias, Tob. 7. v. 7. Horum laus adhuc hodie durat, & durabit, usque ad finem seculi. Tale nomen melius est, quàm unguenta pretiosa, Eccl. 7. v. 2.

Adhuc hodie nihil gloriosius est, quàm si juvenes laudem Josephi, Gen. 39. v. 9. Matronarum laudem Judith. c. 8. v. 7. Virgines laudem B. Virginis Mariæ, Luc. 1. v. 34. Conjuges laudem Zachariæ venentur & adipiscantur, Luc. 1. v. 6.

De Maximiliano Imperatore refertur, quod tumultum Eberhardi Barbatæ Ducis Würtembergici lacrymis humectaverit, eumque hoc encomio mactaverit: Hic situs est sapientissimus Imperii Princeps.

Hæc præclara laus fuit, ad quam nos omnes contendere debemus, ita ut hone-

stæ vitæ studeamus, potissimum verò fidem & bonam conscientiam servemus, 1. Tim. 1. v. 19. Hoc optimum medium est, quo bonum nomen assequi possumus. Pulcherrima sepultura pietas, dixit Basilius & Petrarca ait: Virtutem cole dum vivis, & famam habebis in sepulchro. In memoria æternâ erit justus, Psal. 112. v. 6.

Die extremo Christus ipse coram Patre & Angelis, pius ejusmodi homines laudibus ornabit, iisque coronam vitæ imponet, quam repromisit diligentibus se, Jac. 1. v. 12.

De Tertio.

Superest *Cautela*, quæ tribus includitur Regulis, quarum

1. *Christum sequere*. Exemplo est populus in Evangelio, de quo Evangelista: Cum descendisset Jesus de monte, secuta sunt eum turba multarum. In scholâ Nazarenâ Servator egregiam concionem habuerat, quâ tamen parùm gratiæ invenit, verum populares ejus ejecerunt illum extrâ civitatem, de rupe eum præcipitaturi, Luc. 4. v. 16. 29. Ided aliorum se movebat, docens populum, qui eum ubique sequebatur, nec concionibus ejus exsaturari poterat.

Hic montem ascendit, habetque prolixam concionem, Matth. 5. 6. & 7. finitâ concione descendit de monte, eumque turba tâto fervore insequitur, ut cibi quoque & potus obliviscantur, nobis in exemplum: ut & nos cultum Dei studiosè frequentemus, & nullâ re eo nos abstrahi patiamur. Sicut enim tùm Dominus prædicavit, ita adhuc hodie per Ministros suos prædicat. Qui vos audit, me audit, Luc. 10. v. 16.